

DASZEK (5) *sb m*

a oraz e jasne.

sg *N* daszek (4). ◇ *I* daszki(e)m (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVII(XVIII) – XVIII w.

1. *Dem.* od „dach” ‘przykrycie, wierzch budowli’; *petasus* *Mącz*, *Cn*; *corona* *Mącz*; *tegillum* *Calep* (3) : Dąszek mały który dełzczowi bróni ná dóm pádác. *Mącz* 66a; *Petasus* [...], Kołpak álbo galka ná domu/ álbo Dąszek ná xftałt kołpaká vczyniony. *Mącz* 295a; *Calep* 1050b.

Przen: Chatka, domek (1) :

Przysłowie: bibl. Vbogiego źjwot lepšzy iešt pod dąszkiem [*sub tegmine*] śwym/ niź kofztowne potráwy w cudzym domv. *BudBib Eccli* 29/27 [29].

Wyrażenie przyimkowe: »pod daszkiem« (1): *cf Przysłowie.*

2. *wojsk. Oslona chroniąca żołnierzy podczas szturm* (1) :

Zestawienie: »daszek do szturm« (1): *Pluteus*, Dąszek do łzturmu/ było przed czáfy nieyákie naczynie woyenne z rokićiny vplicione á skórámí powleczone pod którym żołnierze do łzturmu chodźili. *Pawężny ruftunek* może być zwan. *Mącz* 307b.